

הטיל של ארליך החטיא את מוטי הוד, אך הפיל את האיירבוס לפני שהספיק להמריא

ההרבה אווירי

מנכ"ל מוטי הוד (עם אשתו פנינה) לא מבין ביחסי-עבודה

פני כשרישה שבועות חזר שר האוצר, שימחה ארליך, ממסע ממוחזר בחוץ-לארץ. על פי הנהגה טס ארליך בארלעל, ונראה כי טיסה זו חרצה את גורלו של מי שפקד על טיסות רבות במשך חייו, מנהל אל-על מרדכי ("מוטי") הוד. בעת הטיסה התארר ארליך בתא-הטיסה, וניהל שיחות עם אנשי הצוות של המטוס. "גיליתי שהם ידידי אמת שלנו", סיפר ארליך לכתב-החדשות מאוחרת יותר, במשרדו. קברניטי וטיסי אל-על משופשפים בפוליטיקה זעירה אפילו יותר משימחה ארליך. הם ידעו לשאת חן בעיניו במשך הטיסה, וידעו בדיוק מאיזה צד של פרוסתם מרויחה החמאה.

תוך כדי שיחה, במהלך הטיסה, אמרו הטייסים לארליך: "יש לנו חברים רבים במפלגה הליברלית, למה שלא תערוך פעם חוג בית עם כמה טייסים?" ארליך המוקסם הסכים מיד, ואחת ההוראות הראשונות שלו לעסקן מיפלגתו, רפי פרי בר, אחרי שובו לארץ, היתה לארגן חוגי בית עם כמה מטייסי אל-על.

שבוע לאחר-מכן התקיים חוגי-בית. באו אליו יותר מ-60 מקברניטי וטייסי אל-על. בעוד שבכל חוגי-בית משיב האורח על שאלות המארחים, היה המצב בחוגי-בית זה הפוך. ארליך שאל שאלות, והטייסים השיבו.

שוב יצא ארליך מוקסם מפגישתו עם טייסי אל-על. הוא שמע מהם עד כמה לקוי המינהל בחברה. אחד הטייסים אף טען כי בארלעל קיימים יותר מ-1000 (מתוך 6000 עובדי החברה) אנשים המקבלים משכורת ואינם עושים דבר, אוכלי חסד, ש"המנכ"ל מרדכי הוד מסרב לפטרם. הוא שמע מהם הצעות-ייעול, הבין את המשכור רות הגבוהה שהם מקבלים, ואף שוכנע כי צידקת טענותיהם נגד החלטת הנהלת אל-על לרכוש את מטוסי האיירבוס.

כשחזר ארליך למישרדו הוא אמר לאחד ממקורביו: "מוטי הוד הורס את אל-על, צריך להיפטר ממנו במהירות, אחרת לא תהיה עוד אל-על".

אמנם, היחסים בין ארליך לבין מי שהיה מפקד חיל-האוויר אינם תקינים זה

דווקא באלוף-מישנה (מיל.) שלמה להט (לא קרוב של ראש עיריית תל-אביב), וייצג מן נשאר בחיל-האוויר ולא קיבל את תפקיד סגן הרמטכ"ל, דבר שהביא לכך שמעולם לא היה רמטכ"ל.

ארליך נכנע לאיומיו החביבים של וייצג מן אולם יחסו אל הוד הפך נוקשה וקר. לפני כחודשיים החליטו שלושת ראשי אל-על — הוד, יושב-ראש מועצת המנהלים מרדכי בן-ארי וקצין-המיבצעים של החבר'ה, הקברניט משה מורגן, על רכישת מטוסי סיס חדשים מסוג איירבוס. המיוצרים ביצרנית. טייסי אל-על התנגדו לאיירבוס, מי טעמים שלהם, אולם השלישייה הכריעה.

לאוזני ארליך הגיעו שמועות על ההתנגדות בארלעל לרכישת האיירבוס, והוא החל שואל וחוקר. ארליך טוען היום כי הוד איים עליו, בעקיפין, כי אם מישרד האוצר והממשלה לא יאשרו את רכישת האיירבוס, הוא יפרסם בכל העיתונים כי התנגדות נובעת מטעמים פוליטיים, וכי ארליך נכנע ללחץ האמריקאים הרוצים שאל-על תקנה מטוסים מתוצרת לוקהיד האמריקאית.

פירושים אלה נושאים משמעות שלילית אחרי פרשת-השודד הבינלאומית של לוקהיד. ארליך טען כי הוא לא רק איים אלא גם ביצע, וכי הידיעות שהופיעו בעיתונים על כך שארליך מעוניין בלוקהיד ולא בי איירבוס, מקורן בהדלפות של הוד.

אולם בידי ארליך, שהוא שועל פוליטי ותיק, לא היו כל הוכחות, ולכן הוא לא יצא בהאשמות כנגד הוד אלא המתין לשיעור-כשר.

שעת-כשר זו הגיעה בשבוע שעבר, עת פרצה בארלעל שביתת עובדי התחזוקה הישירה. השביתה נפלה כרעם ביום בהיר על הנהלת אל-על, הנמצאת עתה בעיצומו של משאומתן עם תשעת ועדי העובדים של החברה לגבי השכר והתנאים לשנה הבאה. ארליך לא התערב בשיבתה, והחליט להניח להוד ולבן-ארי להתמודד איתה בעצמם. הוא ידע כי גם מומחים גדולים יותר מהוד יתקשו להתגבר על תסבוכת יחסי העבודה בארלעל, והבין כי עומדת

שר שימחה ארליך ויודעה * לא מבין מדוע לא הובן

יו"ר מרדכי בן-ארי ויודעה * לא הבין שלא הבין

בפניו הודמנות חד-פעמית להיפטר סוף-סוף מהמנכ"ל שאינו אהוד עליו, גם אם הדבר יעלה לו בסיכסוך עם עוזר וייצמן, שאיתו מקיים ארליך בחודשים האחרונים יחסים מצויינים.

(המשך בעמוד 38)
* נספחה התרבות האוסטרית, ברברה טאופר,

החביבה נתן וייצמן לארליך להבין כי הוא לא יניח לו להעיף את הוד מהנהלת הירחבה. לא היתה זו הפעם הראשונה שווייצמן עמד מאחרי הוד. עוד כשהיו השניים בחיל-האוויר, הוצע לווייצמן לקבל מינוי של סגן הרמטכ"ל, כדי שיהיה שנים לאחר-מכן לרמטכ"ל. וייצמן הסכים, אך דרש שיוורשו יהיה מוטי הוד. שריהביטחון סרב, ורצה

„גנרל“ לקח. אולם לעזרתו של מוטי הוד נחלץ ידידו ומפקדו לשעבר, שריהביטחון עוזר וייצמן. וייצמן הרגיע את ארליך, הסיביר לו כי מאחרי צעדו של הוד לא היתה כל כוונה נגד שריהאוצר דווקא, וביקש מארליך לתת להוד הודמנות נוספת. בדרכו

זה חודשים ארוכים. כאשר פרצה השביתה הגדולה בארלעל בחודש אפריל האחרון החליט הוד, בצעד פזיז של גנרל שזתי עתה השתחרר, לסגור את החברה ולשבור על-ידי כך את העובדים. הוד שכח להתיעץ או לדווח על כך לארליך, אשר טען מאוחר יותר כי הוא שמע על סגירת הירחבה בשידורי החדשות בקול-ישראל. אז זעם ארליך, והחליט ללמד את היר